

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Варна, 12.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора Р. М. Г.
като разглежда докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600264 по описа за 2022 година
и за да е проиизнесе взе предвид следното:

Окръжен съд - Силистра, с присъда № 8 по НОХД № 152/2021г. по описа на същия съд, постановена на 15.04.2022г. е признал подсъдимия **В. П. П. за ВИНОВЕН** в извършване на деяние наказуемо **по чл.220, ал.1**, за това, че на 30.12.2015г в гр.Силистра, в качеството си на длъжностно лице - Ликвидатор на „САДИМЕКС“ООД с ЕИК: 121103741, назначен с Акт за назначаване на Ликвидатор №20150109162241-5/14.05.2015г. и като продавач - съзнателно е сключил неизгодна сделка за сумата от 3 082.50лв, а именно: покупко - продажба на недвижим имот: 3425/12084 кв.м идеални части от имот целия с площ от 12084кв.м, собственост на „САДИМЕКС“ООД с купувач „Меком 2007“ЕСЮД гр.Силистра, представляван от управителя В.М.Р. от гр.Силистра и от това са произлезли значителни вреди за „САДИМЕКС“ООД в размер на 72 413 лв. Наложено по реда на чл.54, вр. чл.36 от НК наказание е в размер на една година лишаване от свобода, отложено с изпитателен срок от три години.

В тежест на подсъдимия са присъдени сторените разноси по делото.

Въззивното производство пред АС - Варна е образувано по **жалба** на адв. Б. /АК-Русе/, в качеството му на процесуален представител на подсъдимото лице, в която се излагат се доводи за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения от страна на първостепенния съд, изразили се в ограничаване на правата на неговия подзащитен. Чрез депозираните допълнителни съображения в подкрепа на жалбата се навеждат доводи за липсата на съставомерни признаци на деянието, за което подзащитният му е признат за виновен; допуснатото според защитата съществено проц. нарушение се аргументира с осъждане по непредявено обвинение - постановяване на присъдата при несъобразяване с цитирана практика на ВКС; развиват се доводи за това, че задълженията, вменени на подзащитния му, не са включвали провеждането на търг и съобразяването с компетентна оценка за стойността на имота, както и че той не е бил наясно с по-високата цена на данъчната оценка към момента на обявяването на публичния търг; подчертава се и липсата на настъпила вреда. Искането е алтернативно- за отмяна на постановения първоинст. съдебен акт и постановяване на нова присъда, с която подсъдимото лице П. бъде признато за невинен по предявеното му обвинение или връщане на делото за нова разглеждане на първата инстанция.

Пред състава на съда жалбата и допълнението към нея се поддържат от защитника.

В своя защита подсъдимият П. заявява, че няма настъпила вреда.

Представителят на Апелативната прокуратура-Варна счита жалбата за неоснователна, респ. постановеният първоинстанционен акт за правилен и законосъобразен, поради което моли за неговото потвърждаване.

В последната си дума пред настоящата инстанция подс. П. моли за обективност.

След преценка на доводите на страните и след цялостна служебна проверка на присъдата, на основание чл.313 и 314 от НПК, съставът на Апелативен съд – Варна констатира следното: **въззивната жалба** е подадена в срок и е **допустима**, а по същество се преценява като **неоснователна**, по следните съображения:

Съдебното производство пред ОС – Силистра е протекло по общия ред

за разглеждане на делото, при което е прието за установено от фактическа страна следното:

Подс. В. П. по образование е юрист с дългогодишна адвокатска практика към АК-Русе, където живее и работи.

През 2015 г. бил назначен за ликвидатор на „Садимекс“ ООД гр. Силистра, с акт за назначаване № 20150109162241 -5/14.05.2015г. на Агенция по вписванията. В това си качество, съгл. разпоредбите на ТЗ бил длъжен: да довърши текущите сделки, /ако има такива/; да изпълни поети задачи и задължения, да събере дължими вземания; както и такива с извъндоговорен произход (например невнесени вноски от съдружниците/акционерите); да изплати изискуеми частно и публичноправни задължения към кредитори (например неизплатени данъци и такси към държавата и общините); да осребри остатъка от имуществото на дружеството - разпродава се всичко, което то притежава, като имоти, МПС, готова продукция; да разпредели между съдружниците каквото е останало от имуществото в пари след издължаването на кредиторите; да заличи дружеството от Търговския регистър, с което производството се прекратява и ТД престава да съществува.

В изпълнение на тези задължения той предприел действия по установяване на кредиторите на дружеството, след което ги е приканил да предявят претенциите си, съобразно закона. При извършване на тази дейност, подсъдимият установил, че недвижим имот, находящ се в гр. Силистра, ул. „Тутракан“ № 29 /с обща площ от 21 611 кв. м. и с идентификатор 66425.520.6/ бил съсобственост на „Садимекс“ ООД и „Галеко“ АД. За ликвидността му било необходимо между съсобствениците да бъде извършена делба, поради което на 30.05.2015 г. бил сключен договор за доброволна делба между подс.П. в качеството му на ликвидатор на „САДИМЕКС“ООД с ЕИК:121103741 и св.С.Райчев, в качеството му на пълномощник на „Галеко“ АД. По силата на този договор „САДИМЕКС“ООД с ЕИК: 121103741 получило в дял и изключителна собственост, имот с идентификатор: 66425.520.54 и с площ от 12. 084 дка ведно с всички подобрения и приращения. При изповядване на сделката пред нотариуса били представени две данъчни оценки - № 2082/23.06.2015 г. за „Галеко“ АД с посочена стойност 7296.70 лв. и № 2083/23.06.2015 г. за „Садимекс“ ООД на стойност 9270.68 лв.

Месец по-късно - на 30.06.2015 г., с нотариално заверено пълномощно, подс.П. упълномощил св.Н.Ж. да го представлява пред всички държавни, изпълнителни, административни, финансови органи, НАП, общинска и

областна администрация, данъчни и контролни органи в страната и извън нея, нотариус и т.н. На 20.11.2015 г., в качеството си на пълномощник, св.Ж. декларира пред отдел МДТ при Община Силистра /декларация с вх.№ 2619/20.11.2015г./ притежавания от „САДИМЕКС“ООД имот с идентификатор: 66425.520.54 и с площ от 12 084 кв.м с отчетна стойност 100 200 лв.

В изпълнение на задълженията си на ликвидатор, в началото на м.декември 2015г. подс.П. предприел действия за удовлетворяване на кредиторите, поради което обявил целия имот с идентификатор:66425.520.54 и с площ от 12 084 кв.м за продажба на търг с явно наддаване за сумата от 70 000лв. В обявата посочил, че данъчната оценка на имота възлиза на 102 593,10 лв., а търгът ще се проведе на 10.12.2015 г. в кантората му в гр. Русе. Обявата за насрочения търг била публикувана на 03.12.2015г. във вестник „Утро“ - ежедневник за гр.Русе и региона. В обявлението изрично било отбелязано, че при липса на участници, втори търг ще се проведе на 17.12.2015г. при начална тръжна цена - 50 000лв, на 23.12.2015г. при начална тръжна цена - 30 000лв, а на 29.12.2015г. при начална тръжна цена - 20 000лв. Обявата била заплатена на 01.12.2015 г. /фактура № 0000019517/01.12.2015 г. издадена от „Пресгрупа Утро“ ЕООД./

Междувременно, на 24.09.2015 г. бил проведен търг, спечелен от „Меком 2007“ ЕООД.

На 17.12.2015г. сделката /покупко-продажбата/ със страни - „Садимекс“ ООД, чрез ликвидатора подс. П. и „Меком 2007“ ЕООД, представлявано от св. В. Р., била изповядана пред нотариус, /изготвен НА № 159,т.ХГУ,рег. №10057,дело 1482/15 г./ Чрез приложения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот /л.61, том 1-ви, ДП/ се установява, че данъчната оценка на имота е възлизала на 102 002,30, а за продаваните идеални части тя е 28 910,79лв.

Без да изчака крайната дата на търга, /дори и втората посочена в обявлението - 17.12.2015г / на същата тази дата **17.12.2015г**, подсъдимият изповядал сделка в гр. Силистра. Под предлог че липсват кандидати, на 18.12.2015г. той обявил нов търг, като отново била публикувана обява във вестник „Утро“ на 21. 12.2015г. с посочена дата на търга -28.12.2015 г. За продажба били обявени 3452/12 084 кв.м идеални части от общ имот с идентификатор:66425.520.54, с началната тръжна цена в размер на 3 082.50 лв. Този път обаче в обявата били посочени и тежести на имота - ипотека, възбрана и договор за наем.

След обявяването на търга на посочените идеални части от имот с идентификатор:66425.520.54 собственост на „Садимекс“ ООД, се явил единствен кандидат в лицето на „Меком 2007“ЕООД с управител В.Р.. Той разбрал за обявения търг от обява, залепена на портала на фирма „Меком 2007“ЕООД в гр.Силистра и решил че ще участва в търга, тъй като посочената цената била много по-ниска от първоначално обявената. Посетил офиса на подсъдимия в гр. Русе на 21.12.2015 г. , когато и където за първи път /според свидетеля/ се видял и запознал с подсъдимия.

Междувременно на същата дата в гр. Силистра св. Н.Ж. внесъл по банков път в банка“ЦКБ“ клон Силистра по сметка на ликвидатора- подс. П. сумата от 310 лева - депозит за участие в търга, обявен за 28.12.2015 г.

От Протокола за проведен търг с явно надаване **от 28.12.2015г.** е видно, че сумата, за която въпросните идеални части от имота били закупени е в размер на 3 082, 50 лв., съответстваща на обявената първоначална тръжна цена в обявата от 21. 12.2015г. Същият ден - 28.12.2015 г. между „Садимекс“ ООД - Силистра, представлявано от подс.П. в качеството му на ликвидатор и „Меком 2007“ ЕООД, представлявано от управителя - св.В.Р., бил сключен и договор за покупко-продажба на недвижим имот - 3425/12084 идеални части от поземлен имот с идентификатор 66425.520.54. Остатъкът за доплащане по търга в размер на 2772.50лв /след приспадане на направения депозит/ бил внесен по сметка на ликвидатора - подс.П. още същия ден в банка „ЦКБ“, клон Силистра отново от св.Н.Ж..

Цялата преведена по сметка на подсъдимия сума, възлизаща на 3 082.50 лв., била използвана от него за погасяване на разходите му и месечни заплати, за което не са налични документи. Не са постъпвали суми по сметка на кредиторите.

На 30.12.2015 г. в гр. Силистра била изповядана сделката пред нотариус Р.Т. с район на действие гр.Силистра, за което бил изготвен и НА №68, т.XV, рег.№ 10370 н.д.1576/2015 г. При изповядването ѝ било представено удостоверение за данъчна оценка /изх. № Д0003691 от 23.11.2015 г., издадено от Община Силистра, отдел МДТ/, съгласно което данъчната оценка на целия процесен имот от **12 084 кв.м. е 102 002.30 лв.**, а във визирания по горе нотариален акт е посочено, че данъчната оценка за продадените 3452/12 084 кв.м ид.ч. възлиза на 28 910.79 лв.

На 01.03.2016г. св.Н.Ж., който преди това работел в различни фирми на трудов договор като счетоводител при осемчасов работен ден, заел длъжността изпълнителен директор на „Есерджи“АД. На 08.04.2016г - един

месец след като встъпил в длъжност, в качеството си на изпълнителен директор на „Есерджи“ АД-Силистра закупил от „Меком 2007“, представлявано от св.Р., процесните идеални части 3452/12 084 кв.м ид.ч. от имот с идентификатор:66425.520.54, находящ се в гр.Силистра, по кадастралната карта и кадастралните регистри. / НА № 59, том IV, рег. № 2695, дело 417/2016г. по описа на Нотариус Р.Т./. Предмет на сделката били **два имота** /3452/12 084 кв.м ид.ч. от имот с идентификатор:66425.520.54 и имот с площ 3452/26576 с идентификатор 41143.175.27/ като общата стойност, на която „Есерджи“ АД-Силистра ги закупува от „Меком 2007“ възлиза на **6 000 лв.**, т.е. средно по 3 000 лв. на имот.

Впоследствие, с решение № 27 от 24.03.2017г. постановено по т.д. № 24/2016 г. по описа на ОС – Силистра, производството по ликвидация на ТД „САДИМЕКС“ ООД с ЕИК: 121103741 било спряно, а правомощията на ликвидатора прекратени. Със същото решение съдът назначил синдик. С определение № 156/11.04.2017г. по т.д. № 24/2016 г. на ОС - Силистра, свидетелят по делото Ив.М. от гр.Варна бил назначен за временен синдик на „САДИМЕКС“ ООД(в несъстоятелност), от м.септември 2017 г. бил назначен за постоянен синдик. Това наложило подс. П. да представи на св.М. и на съда отчет за дейността си до този момент; информация за дейността на длъжника; търговската му документация; списък на извършени сделки и др.

Подсъдимият не изпълнил задълженията си, визирани в чл.640 от ТЗ, поради което му била наложена глоба по реда на чл.640, ал.3 от ТЗ.

Съгласно задълженията си на синдик, св. М. следвало да издири и уточни имуществото на длъжника, с оглед попълване масата на несъстоятелността, да осребри откритото имущество с оглед удовлетворяване на кредиторите и т.н. В тази връзка след като направил проверка и се снабдил със съответни справки от Търговския, Имотния регистър и др. институции, той е установил, че цената, на която били продадени процесните идеални части 3452/12 084 кв.м от имот с идентификатор: 66425.520.54 от „Садимекс“ ООД /чрез ликвидатора - подс. П./ е твърде ниска. Поради това и завел иск с правно основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ .

С решение № 13/15.02.2019г., постановено по т.д.№18/2018 г. на ОС - Силистра процесната сделката от 30.12.2015 г., сключена между „Садимекс“ ООД и „Меком 2007“ ЕООД, била обявена за недействителна по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността на „Садимекс“ ООД. От мотивите на съдебното решение се установява, че съгласно изготвеното заключение по назначена експертиза, пазарната стойност на продадените

ид.ч. от 3452/12 084 кв.м от имот с идентификатор: 66425.520.54 е възлизала на **54 000 лв., при продажна цена по нотариален акт 3 082.50 лв.**

По сигнал на св. М. било образувано и досъдебно производство.

В хода на разследването, по искане на подс. П. и неговия защитник е била назначена и изготвена съдебно-оценителна експертиза, чието заключение установява, че справедливата пазарна стойност на процесния имот, представляващ 3452/12084 кв.м идеални части от имот с идентификатор: 66425.520.54, целият с площ от 12 084 кв.м, собственост на „Садимекс“ООД към **30.12.2015г.** възлиза на **72 413 лв./ или 37 024 евро/**, т. е. в пъти по- висока от цената, на която подсъдимият продал идеални части от имота, нанасяйки значителни вреди на „Садимекс“ ООД.

От заключението по назначената на ДП съдебно-графологична експертиза се установява, че представените данъчни оценки с № 2082 и № 2083 от 23.06.2015г. при сключване на доброволната делба между „Галеко“ АД и „Садимекс“ ООД, са били предмет на документно престъпление. Вещото лице е посочило, че подписите, положени на втория лист на двата документа в графа „Орган по приходите“ са изпълнени от св. К.С.; съдържанието на първия лист /на двата документа/ се различава коренно от действителното такова, описано в оригиналната данъчна оценка под № 2082/ 23.06.2015, издадена от отдел МДТ на Община Силистра и отнасяща се за друг имот с площ 9 566 кв. м. , на стойност 72964.70 лв., собственост на „Галеко“АД.

За да възприеме именно тази фактическа обстановка, първостепенният съд – СОС се е базирал на събраната по делото доказателствена маса - гласни и писмени доказателства и доказателствени средства: показания на свидетели; заключенията по съдебно-графологична и съдебно-оценителна експертиза, назначени на ДП и поддържани от вещите лица пред съда; множество писмени доказателства и доказателствени средства. Съвкупната им преценка обосновано е позволила да се отхвърлят обясненията на подсъдимия като недостоверни, с оглед на собствените му действия, от една страна, а от друга – като противоречащи на писмените доказателства и доказат. средства. Цялостния анализ на събраните доказателствени източници /основно писмените такива, с оглед спецификата и естеството на инкриминираното деяние/, установяващ точна и правилна фактическа обстановка, се споделя от

въззивната инстанция и не следва да се преповтаря, доколкото не са налице основания за преразглеждане и преценка на същите. В тази връзка въззивният съд отчете, че ОС-Силистра е провел много задълбочено и подробно разпита на свидетелите по делото, проверявайки изложеното от тях чрез прочитане на показанията им от ДП.

Защитата на подсъдимия навежда пред състава на АпС-Варна идентични възражения с тези, които вече е направила пред първоинст. съд, който е дал подробен и задълбочен отговор в мотивите към присъдата. Поради това, че настоящия състав се солидализира изцяло с тях и предвид становището на различни състави на ВКС на РБ, обективизирано в редица решения /Р №624/06.02.14г, I НО по КД №1963/13г; Р №321/18.01.16г, III НО по КД №807/15г; Р № 181/11.06.12г I НО по КД № 486/12г; Р № 50150/06.03.2023г, III НО по КД №650/22/, въззивният съд не намира за необходимо да преповтаря и "...обсъжда подробно всичко онова, което е задължително за мотивите на първоинстанционната присъда, след като /въззивният съд/ не е достигнал до различни фактически изводи въз основа на доказателствата по делото". Обект на анализ и коментар в настоящото решение са съображенията на защитата на подс., развити за първи път в жалбата и пледоарията по същество пред настоящата инстанция, включително и допълване на развити вече доводи от първоинст. съд.

На първо място, следва да се вземе отношение по възраженията на защитата за допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото тяхното наличие би довело до отмяна на постановения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, което пък обуславя безпредметност на обсъждането за наличие на нарушения на материалния закон и справедливостта на наказанието.

Защитата счита, че подсъдимият е осъден по непредявено обвинение, /включително и неизменено такова по реда на чл.287 от НПК/ тъй като в ОА е посочено, че причинената вреда е в ущърб на дружеството „САДИМЕКС“ ООД /в размер на 72 413,00лв./, докато първата инстанция била приела, че вредата е за кредиторите на дружеството. Това твърдение не отговаря на действителното положение: при внимателен прочит на в ОА, присъдата и мотивите към нея се констатира много ясно посочване в ОА, „...че чрез своите умишлени действия, подсъдимият е причинил вреда на дружеството „САДИМЕКС“ ООД, чийто ликвидатор е бил, с което е налице обективна и субективна съставомерност по см. на чл.220, ал.1 от НК...“. Именно въз основа на това обвинение подс. П. е бил предаден на съд, респ. е била

реализирана и неговата защита. От присъдата и мотивите към нея е видно, че той е признат за виновен именно за това деяние, от което са „...произлезли значителни вреди за „САДИМЕКС“ООД в размер на 72 413 лева...“. Развитите съображения от прокурора в ОА и от съда в мотивите към присъдата в подкрепа на този им извод, не могат да се разглеждат като фактическо изменение на отразеното в обстоятелствената част на обвинението, налагащо изменение на същото по реда на чл.287 от НПК. В тази връзка следва да се напомни константната практика на ВКС, съгласно която повдигането на ново обвинение по чл.287 ал. 1 от НПК в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд се прилага, когато са разкрити нови, допълнителни факти за деянието от тези, послужили за база на внесения за разглеждане обвинителен акт. В настоящия казус липсват такива факти - ревизираната инстанция подробно в мотивите е аргументирала своето виждане по въпроса за времето, естеството и начина на произлизане на значителните вреди за „САДИМЕКС“ООД, явяващи се едни от най-важните признаци на състава на престъплението по чл.220, ал.1 от НК, поради което и няма място за подобно възражение, свързано с нарушаване правото на защита и на подсъдимия в хода на проведеното първоинст. съдебно производство. Съвсем друг е въпроса, че защитата тълкува последиците за кредиторите на дружеството от произлезлите вреди, като несъставомерни такива за инкриминираното деяние.

Не се споделят възраженията на защитата и за непълнота на първоинстанционните мотиви. ОС – Силистра е дал отговор на въпросите, включени в предмета на доказване, анализирал е фактическите положения и тяхната доказателствена основа, съпоставил е източните на информация и е обосновал своите разсъждения. Обсъдени са и доказателствените искания на страните и е аргументирана позицията по тяхното уважаване или отхвърляне. Съдържанието на мотивите на присъдата изцяло отговаря на законовите изисквания, посочени в чл. 305, ал. 3 от НПК.

Както бе отбелязано по-горе, доказателствената съвкупност по делото е непротиворечива и на практика, спор между страните от фактическа страна не е налице –длъжностното качество на подсъдимия по см. на чл.93 т.1 буква “б“от НК е безспорно установено – подс.П. въз основа на акт № 20150109162241 -5/14.05.2015г. на Агенция по вписванията и съгл. разпоредбите на ТЗ, е бил назначен и оправомощен в качеството си на ликвидатор да сключва различни сделки от името и за сметка на дружеството

„Садимекс“ ООД. В изпълнение на задълженията си на ликвидатор на процесната дата той е сключил сделка - покупко-продажба на недвижим имот- 3425/12024 кв.м. идеални части с цена от 3 082.50 лв. при действителна стойност от 72 413лв.

Защитата изразява несъгласие по отношение изводите на съда относно обективната и субективна съставомерност на действията на подсъдимото лице и наличието на произлязла значителна вреда за дружеството. Така изложените съображения в допълнението към жалбата и развити пред състава на въззивния съд не могат да бъдат споделени.

Константната практика по правоприлагане на чл.220 от НК е категорична, че предмет на обсъждане и преценка при обосноваване на престъпната съставомерност на инкриминираното деяние са фактите, сочещи на съществуващи реални представи в съзнанието на дееца за неизгодността на сделката към момента на нейното сключване, като оценъчната дейност следва да обхване не само характера и индивидуализиращите самата сделка параметри, но се вземат предвид всички условия, при които е обективирана волята на страните и постигнат консенсус между тях и предпоставящите сключването ѝ обстоятелства. Задължително е и изследването на изискуемия се признак "значителна вреда", включващ реално претърпените материални щети (намаляване на активите или увеличаване на пасивите на стопанския субект) и причинени други загуби (платени неустойки, лихви и глоби), но не и пропуснатите ползи.

Установените чрез писмените доказателства действия на подс.П. по сключване на въпросната сделка, хронологично разкриват естеството и механизма на извършване на деянието, безспорно разкривайки и неговата субективна съставомерност: от обявите за провеждането на публичен търг, публикувани в пресата /първата на дата **03.12.2015г.**, втората на **21.12.2015г.**, л.39, 40, том 1-ви, ДП/ е видно, че данъчната оценка на поземления имот, с площ 12084кв.м. възлиза на 102 593,10лв., при първоначална тръжна цена – 70 000лв. Тоест, в обявата, която лично подсъдимият е публикувал е описана реалната данъчна оценка, а след като датата на обявата предхожда търга и покупко-продажбата, то подсъдимият безспорно е бил наясно с реалните ѝ ценови параметри.

Твърденията на св.Р. и подс. пред първата инстанция, че са се запознали на 21.12.2015г. според свидетеля и на 28.12.2015г според подс., в деня на провеждане на търгът, се опровергава от представеният от св. М. НА №

159, т. XIV, рег. № 10057, дело 1482/15 г. при изготвянето на който е бил е бил представен протокол от проведен търг на 24.09.2015 г., който е бил спечелен от „Меком 2007“ ЕООД. Предмет на договора бил недвижими имот 3452/32751 кв.м. ид. ч. от имот с идентификатор 41143.175.27 и данъчна оценка 68 006.40 лв., съответно 7 068.16 за идеалните части. Стойността, заплатена от купувача възлизала на 2 761.60 лв. от купувача е била 2761.60 лв. Без да изчака крайната дата на търга, на 17.12.2015 г. покупко-продажбата със страни „Садимекс“ ООД, чрез ликвидатора подс. П. и „Меком 2007“ ЕООД, представлявано от св. В. Р., е била изповядана пред нотариус в гр. Силистра, т.е. точно в деня на търга, обявен в първоначалната обява. Още на следващия ден - 18.12.2015 г. подс. П. обявил нов търг, под предлог че липсват кандидати, обявата отново била публикувана във вестник „Утро“ на 21.12.2015 г. с посочена дата на търга – 28.12.2015 г. При този търг били обявени за продажба 3452/12 084 кв.м идеални части от общ имот с идентификатор: 66425.520.54 при началната тръжна цена на тези идеални части в размер на 3 082.50 лв. Този път обаче в обявата били посочени и тежести на имота - ипотека, възбрана и договор за наем. От Протокола за проведен търг с явно надаване от 28.12.2015 г. се установява, че сумата, за която въпросните идеални части от имота са били закупени е в размер на 3 082, 50 лв., съответстваща на обявената първоначална тръжна цена в обявата от 21. 12.2015 г. На 28.12.2015 г. между „Садимекс“ ООД - Силистра, представлявано от подс.П. в качеството му на ликвидатор и „Меком 2007“ ЕООД, представлявано от управителя - св.В.Р. бил сключен и договор за покупко-продажба на недвижим имот - 3425/12084 идеални части от поземлен имот с идентификатор 66425.520.54. Чрез приложения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот /л.61, том 1-ви, ДП/ се установява, че данъчната оценка на имота е възлизала на 102 002,30, а за продаваните идеални части тя е 28 910,79 лв.

Всичко изложено по-горе обосновано е довело СОС и до правния извод за осъществено от подс. П. деяние по смисъла на чл. 220 ал. 1 от НК – същият в качеството си на длъжностно лице - ликвидатор на „САДИМЕКС“ ООД и като продавач, съзнателно сключил неизгодна сделка, продавайки 3425/12084 кв.м идеални части от недвижим имот, целият с площ от 12084 кв.м, собственост на „САДИМЕКС“ ООД с купувач „Меком 2007“ ЕСЮД гр. Силистра, представляван от управителя В.М.Р. от гр. Силистра за сумата от 3 082.50 лв и от това са произлезли значителни вреди за дружеството „САДИМЕКС“ ООД в размер на 72 413 лв. Същите са настъпили реално към

датата на изповядване на сделката - 30.12.2015 г., не са предполагаеми и не представляват пропуснати ползи.

Изложените правни съображения от първоинст. съд, базираци се на правната доктрина и съдебната практика, се споделят изцяло и не е необходимо да се преповтарят.

Основното възражение, което защитата поставя на вниманието на въззивния съд, оспорвайки съставомерността на извършеното от подс.П. е свързано с реалността на произлезлите вреди за дружеството, с твърдение за липса на такава, доколкото то се явява дъщерна фирма на „Меком“ АД и продадения имот на практик е станал собственост на друга дъщерна фирма- „Меком- 2007“ ЕООД.

В мотивите към присъдата първоинст. съд е развил съображения за неоснователност на направеното пред него идентично възражение, които се споделят изцяло от въззивната инстанция. Основателно е акцентирано на това, че процесното дружество, макар и дъщерно, е самостоятелно ЮЛ, със самостоятелно управление и съществува в правния мир като самостоятелен, правоспособен субект, който впоследствие е понесло всички последици от ликвидацията и обявяването му в несъстоятелност. Именно активността на назначения синдик св.М. и успешно проведения исков процес за прогласяване недействителността на сделката по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността на „Садимекс“ ООД е довело до отпадане на правото на собственост върху имота на купувача „Меком 2007“ЕООД гр.Силистра, представлявано от управителя В.М.Р., без този гражданскоправен резултат да влияе върху изводите за обективната и субективна съставомерност на поведението на подс.П. като престъпление по чл.220, ал.1 от НК. Това е така, защото като резултатно престъпление значителната вреда за ЮЛ е пряка последица от проявения вещно-правен ефект на сделката при крайно неизгодни условия, без подсъдимият да е била поставена в „крайно тежка ситуация”, т.е. не е имало „крайна нужда” за договаряне на продажбата „при явно неизгодни условия” (чл.33 от ЗЗД). Същата безспорно е била неизгодна /с оглед пазарната стойност на имота и данъчната му оценка/ и в ущърб на интересите на дружеството, в резултат на която са настъпили реални вреди.

На вниманието на настоящата инстанция защитата поставя и въпроса, свързан с понятието „произлезли значителни вреди“, като ги обвързва с последващите последици за кредиторите, оспорвайки съставомерността на

инкриминираното деяние. Това разширително тълкуване не може да бъде споделено, доколкото изискуемият признак "значителна вреда", включва реално претърпените материални щети (намаляване на активите или увеличаване на пасивите на стопанския субект) и причинени други загуби (платени неустойки, лихви и глоби), но не и пропуснатите ползи. Със сключване на неизгодната сделка на 30.12.2015 са произлезли пряко и значителните вреди за дружеството, включващи реално претърпените материални щети- намаляване на активите му.

Като неоснователно се преценява и възражението на защитника по отношение въпроса за действителната пазарна оценка на процесния имот, както и тази, при извършване на доброволната делба и продажба, предхождаща същинската сделка на 30.12.2015г. Въззивната инстанция отчете няколко съществени момента:

-на първо място, че стойността на процесния имот, респ. размера на настъпилите вреди, приети както от прокуратурата в ОА, така и от съда, се базират на заключението по назначената на ДП по искане на подс. П. и неговия защитник съдебно-оценителна експертиза. Съгласно него, справедливата пазарна стойност на процесния имот представляващ 3452/12084 кв.м идеални части от имот с идентификатор: 66425.520.54 целият с площ от 12 084 кв.м, собственост на „Садимекс“ООД към 30.12.2015г. е 72 413 лв./ или 37 024 евро/. Вещото лице е било изслушано пред първостепенния съд /л.91 и сл. от НОХД/, дало е подробни пояснения и уточнения на поставените от страните, вкл-но и от съда, въпроси. Правилно и законосъобразно заключението е било кредитирано от ОС-Силистра като обосновано. За настоящата инстанция също липсват основания за съмнение в компетентността на вещото лице, респ. необходимост от назначаване на нова експертиза, каквото искане е направила защитата в допълнение към жалбата и то е оставено без уважение;

-на второ място, че от заключението по назначената на ДП съдебно-графологическа експертиза се установява, че представените данъчни оценки с № 2082 и № 2083 от 23.06.2015г при сключване на договора за доброволна делба между „Галеко“ АД и „Садимекс“ ООД, са били предмет на документно престъпление. Експертът е категоричен /л.95-96 от НОХД/, че подписите, положени на втория лист на двата документа в графа „Орган по приходите“ са изпълнени от св. К.С.. Съдържанието на първия лист и на двата документа се различава коренно от действителното такова, описано в оригиналната данъчна оценка под № 2082/ 23.06.2015, издадена от отдел МДТ

на Община Силистра и отнасяща се за друг имот с площ 9 566 кв. м. , на стойност 72964.70 лв., собственост на „Галеко“ АД.

Подсъдимият не може да се позовава нито на незнание, нито на това, че е бил подведен, първо защото той самият е адвокат с не малък стаж, лично е упълномощил св.Ж. да го представлява пред всички държавни, изпълнителни, административни, финансови органи, НАП, общинска и областна администрация, данъчни и контролни органи в страната и извън нея, нотариус и т.н. На второ място, защото е бил длъжен в качеството си на ликвидатор на процесното дружество, да изпълнява вменените му задължения съгласно разпоредбите на ТЗ, за което носи съответната отговорност, вкл-но и досежно избора му дали и кого да упълномощи при необходимост от помощ за осъществяване на тази му дейност.

По наказанието:

Индивидуализацията е протекла по реда на чл.54, вр. чл.36 от НК. Отчетени са само смекчаващи отговорността обстоятелства: чистото съдебно минало, влошеното здравословно състояние и семейното положение. Видно е от представената характеристика /л.138 от НОХД/, издадена от Председателя на АС-Русе, че подс.П. се ползва с много добра обществена репутация. В този смисъл правилна е била преценката на първоинст. съд да наложи минимално предвиденото в закона наказание от една година „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложил с изпитателен срок от три години, което според въззивния състав се явява справедливо и отговорно на извършеното. Същото би оказало и предупредително и превъзпитационно въздействие върху подсъдимия П., рефлектирайки върху нагласите и поведението му. Санкцията ще въздейства предупредително и върху останалите членове на обществото, възпирайки ги от извършването на криминални прояви. Наказание в този обем, спрямо подсъдимия В. П. би изпълнило целите по чл.36 от НК, влияейки положително върху индивидуалната и генерална превенция и явявайки се справедливо спрямо извършеното деяние и причинения резултат.

Произнасянето по отношение на разноските е правилно и законосъобразно.

При служебната проверка на присъдата, не бяха констатирани нарушения /допуснати във фазата на съдебното производство/, които да се явяват съществени по смисъла на НПК и да налагат отмяна на присъдата.

С оглед на всичко изложено, присъдата на Окръжен съд - Силистра като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена изцяло, поради което и на основание **чл.338 от НПК, ВАРНЕНСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД,**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 8 на Окръжен съд – гр. Силистра, по НОХД 152/2021г., постановена на 15.04.2022г.

Решението може да се обжалва или протестира пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____